

Mecanismes perversos

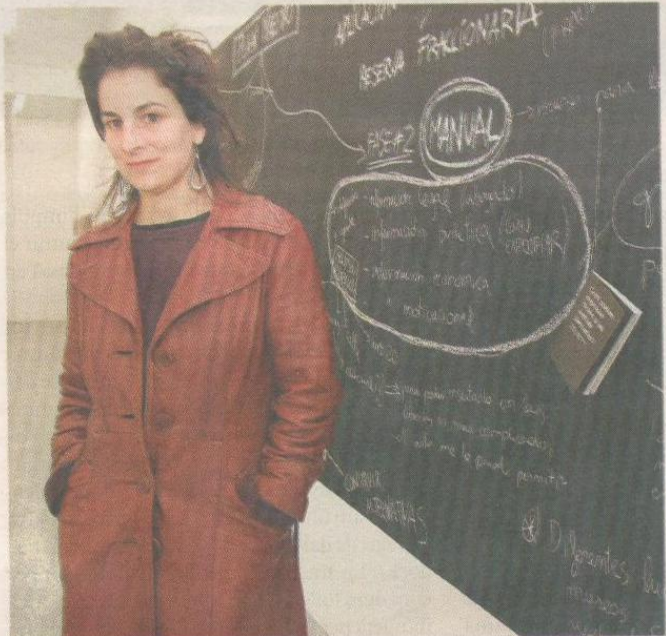
Núria Güell desemmascara els abusos de poder permesos per la legalitat i l'ètica de les institucions

Valentia

Les contradiccions de les polítiques migratòries, els desnonaments, les polítiques bancàries, els abusos de poder o de les polítiques carceràries estan presents en l'exposició de Núria Güell, oberta a la galeria ADN (Enric Granados, 49) fins al 9 de març. Güell és una artista valenta que de manera intel·ligent denuncia un sistema decadent i injust

L'any 2008 Núria Güell (Vidreres, 1981) va repartir per la ciutat de l'Havana un targetó en el què s'oferia com a esposa al cubà que li escrivís la carta d'amor més bonica. El guanyador de la convocatòria podria emigrar a Espanya i tindria pagades totes les despeses. Una bona manera d'escapar del país legalment. No li van faltar candidats. La carta guanyadora la va triar un jurat format per prostitutes. Quan Güell va contactar amb el guanyador no va canviar ni en un punt la seva proposició i li va prometre que ho portaria tot fins al final però li va explicar que tot consistia en un projecte artístic. En aquests moments, el noi és aquí des de fa dos anys, ha trobat parella estable i continua legalment casat amb la Núria. D'aquí es poc es divorciaran i tota la paperassa que es generi formarà també part del projecte titulat *Ajuda humanitària*. Feta la llei feta la trampa.

El projecte, amb els vídeos, fotografies, documents i, per descomptat, les cartes d'amor que l'artista va rebre es poden veure aquests dies a la galeria ADN de Barcelona en la primera exposició individual de Núria Güell. La mostra resumeix alguns dels principals treballs de Güell, que tenen sempre un punt en comú: desemmascar les perverses estratègies del poder, tan polític com econòmic. Núria Güell denun-



Núria Güell es considera una artista militant JUANMA RAMOS

cia amb les seves contundents accions la hipocresia del sistema i els abusos de poder. Art activista?, li pregunto. "No, és art militant". Així ho va fer quan va organitzar una sèrie de conferències entorn la pregunta de si és possible expropiar a les entitats bancàries. Utilitzant les mateixes estratègies dels bancs seguint la llei bancària de reserva fraccionària, Güell explica en una pissarra els mètodes que es poden seguir per expropiar. El pla mestre d'expropiació és el més descarregat de la seva web.

I seguint amb els bancs, una de les obres més recents de Güell al·ludeix als desnonaments. L'artista va crear una cooperativa i va contractar paletes a l'atur i desnonats perquè demolissin portes de cases desnonades adquirides en subhasta per entitats bancàries. El treballador no podia ser denunciado perquè estava contractat legalment i qui entrés a l'edifici sense porta tampoc. "Quan vaig començar amb tot això, m'acusaven d'antiètica. Ara, però, sobretot des del 15-M, tothom m'anima a continuar per aquí", diu. Per què serà? *